

FOTO: HARRI ROSPU

„Imelapsel” on varu suureks kasvada

„Imelapsel” on varu suureks kasvada

Rahvusooperi **kammersaali** tulnud lapsed ei saa koguse poolest palju. Ligi **50-minutine** lauludega lugu ongi **minimuusikal**. Ent **kvaliteedi** poolest tasub etendus ära. Teater vajutab õigele nupule.

Andres Laasik
andres.laasik@epl.ee

Piret Ripsi lauludel on jumet. Vanemuise „Detektiiv Lotte” (samuti Leelo Tungla sõnad, aga Priit Pajusaare viisid) ei kõla paremini Estonia „Imelapsest”. Ripsi loodud viis jääb hästi meelde, siin on lastepärast rõõmu ja karakterisust. Ja peaasi, lauljad on proovides jõudnud äratundmisele, et muusikal on oma tugevad küljed – see lisaväärtus on etenduses täiesti tajutav.

Süžee on lihtsamast lihtsam. Minimuusikali peategelane on eriliste annetega poisslaps Alexander (Andres Köster), kes seisab beebieast saati valiku ees, kus vastakuti on imelapse karjäär ning lapseelu rõõmud ja mured.

Selline lihtne ja mõistetav lugu, kus on sees avar konflikt. Ja mis kõige tähtsam – selles konfliktis on koht karakteritele, kes saavad oma olemuse laulu abil lahti mängida. Siin on koomikat ja fantastikat. Hea leid on Vanaema (Tiiu Laur), kes on mõelnud oma lapselapse jaoks välja erilist sorti karjääri.

Minimuusikali nõrgim koht on stseen imelapse koolis, selle klassi ukse taga, kus ka Alexander käib eksamit andmas, et kooli sisse pääseda. Ehk siis hästi dramaatiline hetk. Ent praeguses variandis läheb stseen lobisemise nahka. Huvitav, et keegi ei öle öelnud heliloojale, et ta kirjutaks stseeni kulminatsiooniks laulu, kus Isa (Väino Puura) või Vanaema laulaks suure murega sellest, kui palju on selleksamiga seoses kaalukausil ja kuidas kohe-kohe avaneb Alexanderi jaoks helge tulevik.

Sarnaselt Vanemuise Lotte-

muusikaliga on ka koguse poolest pisemas „Imelapses” omanaise algupära vägi. Isetegemise julgus on realiseerunud kindlateks väärtusteks. Tõsi, see ei ole Lloyd Webber, kuid mis siis. Kui näha vaeva eesti viisidega Eesti loo tegemisel, siis on see Eesti lastele parim.

Lindimuusika liiast

Teatrielamust lahjendab see, et lauldakse lindimuusika saatel. Salvestis on küll hästi tehtud ja kammersaalis kenasti kõlama pandud, ent lindimuusika rikub siin-ja-praegu-muljest suure

osa. Kas ei oleks võinud kirjutada muusika hoopis kvartetile või kvintetile, et seda saaks ikka elavas ettekandes nautida?

„Imelapse” paremad hetked ei välista võimalust, et praegust minimuusikali annaks täismõõtu *upgrade*’ida, kirjutades juurde veel mõne tegevusliini ja uue muusikalise rea. Minimuusikalist paistab arenguvõimalus selgelt välja. Väärt lastelavastus poleks meie rahvusooperile sugugi häbiasi, seda enam – omanaine. Kuskilt peavad ometi uued ooperisõbrad teatrisse tulema. Peale Soome. ●

Esietendus

„Imelaps” Minimuusikal

- **Rahvusooperis Estonia**
- **Helilooja: Piret Rips**
- **Libretist: Leelo Tungal**
- **Muusikaline juht: Mihhail Gerts**
- **Lavastaja: Garmen Tabor**
- **Kunstnik: Liina Keevallik**
- **Osades: Andres Köster, Valentina Taluma, Väino Puura, Tiiu Laur, Aare Kodasma, Arete Teemets**